

“Aunque nuestra vida nos parezca pesada, complicada, tal vez incluso destrozada, siempre tenemos la posibilidad de entregarla a Dios y comenzar de nuevo nuestro camino. ¡Dios es misericordia y siempre nos espera!”

(Papa Francisco)

HEM D'ACONSEGUIR CAMINAR JUNTS

Ho hem de dir i repetir fins que arrela a l'esperit de tots: “La sinodalitat ha vingut per a quedar-se”. Parròquies, diòcesis i demés realitats eclesials hem d'aconseguir ser cada vegada més corresponsables. Tots som responsables de la vida de l'Església i, com a responsables que som, hem de caminar junts.

L'11 de març, quan just feia un mes de l'ingrés al Policlínic Gemelli de Roma, el Papa Francesc, sorprenent i captant l'interès de l'opinió pública, comunicava una Assemblea eclesial a celebrar l'octubre del 2028. Sorprenia sols relativament, perquè és una de les seves principals apostes troncal que inicià el 2015. El Papa porta al cor: “Caminar junts és un concepte fàcil d'expressar, però no tan fàcil de posar en pràctica”.

El Sínode de la Sinodalitat, que el Papa convocà el març del 2020, ens convida i impulsa a la participació de tots. La sinodalitat no ha de quedar en un llibre dipositat a una estanteria de casa, de la parròquia, del bisbat. La sinodalitat ha d'aterrar en reformes concretes. Aquesta participació i missió, aquest “caminar junts”, l'hem d'assumir com un procés d'acompanyament i avaluació que exigeix un compromís directe, tant de les Esglésies locals com dels episcopats nacionals i dels fòrums continentals i internacionals.

Joves de Sant Miquel peregrinant a Santiago de Compostela. Abril de 2024

Bisbat de Menorca

Aquest nou estil de ser Església, ens demana a tots, sense excepcions, principalment una conversió personal i pastoral. Si no aconseguim aquesta conversió, no tindrà sentit i no aconseguirem qualsevol intent de reforma estructural, doctrinal o canònica. Per açò, el Papa parla de “processos”. Res seriós es canvia ràpidament. Prou ho reconeixem quan ens adonam i patim resistències contra la sinodalitat. Hem d'aconseguir una conversió sinodal personal i pastoral interpretada com una segona recepció del Concili Vaticà II.

L'Assemblea Eclesial a Roma de l'octubre

del 2028, manifestarà la plena ciutadania del Poble de Déu que augurava el Vaticà II. Assemblea que inclou una presència més destacada de preveres, religiosos, laics i, per tant, de dones. Una carta firmada pel cardenal Mario Grech parla de la intenció d'aquesta nova Assemblea: “La sinodalitat ha de ser cada vegada més compresa i viscuda com una dimensió essencial de la vida ordinària de les Esglésies locals i de tota l'Església. A més, l'Assemblea del 2028, té també com intenció reenganxar a les diòcesis que fins ara no s'han pres prou seriosament ni aquest Sínode ni aquest camí sinodal”. I accentua el cardenal Grech: “No és suficient un document a fi que el que ha sorgit en les dues fases del procés sinodal s'implanti en la vida de l'Església. Hem d'aconseguir un exercici de responsabilitat; més encara, de gran corresponsabilitat. Esteim cridats a garantir que tots els membres del Poble de Déu siguin subjectes actius de la vida eclesial, i esteim cridats, també, a indicar el camí de cada Església sobre la base d'aquesta capacitat reconeguda, que és necessari recolzar i capacitar”.

Hem de tenir ben present que sols serem sinodals eclesialment si ens proposem ser-ho personalment. Sols si avançam amb l'interès personal de ser més sinodals, aconseguirem ser-ho eclesialment.

J. Bosco Faner Bagur

La vida és vocació

Dia 29 de març es va trobar al Toro el grup de la nostra Diòcesi que va participar al Congrés de Vocacions, celebrat a Madrid el passat mes de febrer. Després d'una estona de pregària al Santuari, per agrair a la Mare de Déu els fruits d'aquesta experiència, cada participant va exposar la seva valoració del Congrés i va aportar propostes per a generar una cultura vocacional a Menorca.

Es va destacar que, per damunt de tot, és fonamental el primer anunci, ser testimonis en la societat de la nostra fe en Jesucrist ressuscitat. Aquesta missió requereix d'una conversió personal, de l'escolta de l'Esperit Sant i d'una forma-

ció constant, a nivell personal, parroquial i diocesà; també ser persones de pregària i cuidar la litúrgia.

El Congrés de Vocacions ha manifestat que Jesús ens envia a transmetre la bona

nova de l'Evangeli amb la confiança de saber que Déu continua cridant i que cada persona, tot i les distraccions i el ritme frenètic actual, pot respondre amb generositat i viure plenament la seva vocació cristiana.

Entre les aportacions, es va manifestar la necessitat de passar d'un cristianisme de costum a un cristianisme d'experiència, que porti a un descobriment real de Jesús. Totes les vocacions són importants: al matrimoni, al sacerdoci, a la vida consagrada, els laics i, en aquest sentit, es va valorar la possibilitat de fer alguna activitat de formació i convivència per a conèixer i compartir la riquesa de cada vocació.

Bisbat de Menorca

Diumenge V de Quaresma

Lectura del llibre del profeta Isaïes 43, 16-21

El Senyor, el qui obrí enmig de la mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui va fer sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: "No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us ne temeu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals salvatges, xacals i estruços, em glorificaran en veure que pos aigua en el desert, que abundin els rius en la solitud, perquè begui el meu poble que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua aliança."

Salm Responsorial 125

R: És magnífic lo que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Lectura de la carta de sant Pau**als cristians de Filipis** 3, 8-14

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he vingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo com a escòries a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols som just gràcies a una justícia meua guanyada per haver observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que prové d'haver cregut en Crist, vull dir aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que cerc; corr amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apodera de mi. Germans, no m'imagin haver-me'n apoderat; lo que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tenc davant; corr cap a la meta per guanyar el premi de la correguda que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan 8, 1-11

En aquell temps Jesús se'n anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li dugueren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: "Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa cometent adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà apedregar aquestes dones. I vós, ¿què hi deis?" Li feien aquesta pregunta insidiosament cercant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'acotà i s'entretenia dibuixant en terra amb el dit. Ells continuaren insistint en la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: "Aquell de vosaltres que no tenguí cap pecat que comenci a tirar pedres." Després s'acotà i continuà dibuixant en terra. Ells, quan varen sentir això, s'anaren retirant un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà tot sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: "¿On són? ¿Ningú t'ha condemnat?" Ella contestà: "Ningú, Senyor." Jesús digué: "Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més."

Lectura del libro de Isaías 43, 16-21

Esto dice el Señor, que abrió camino en el mar y una senda en las aguas impetuosas; que sacó a batallar carros y caballos, la tropa y los héroes: caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue. «No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino por el desierto, corrientes en el yermo. Me glorificarán las bestias salvajes, chacales y avestruces, porque pondré agua en el desierto, corrientes en la estepa, para dar de beber a mi pueblo elegido, a este pueblo que me he formado para que proclame mi alabanza».

Salmo responsorial 125

R: El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Lectura de la carta del apóstol**san Pablo a los Filipenses** 3, 8-14

Hermanos: Todo lo considero pérdida comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor. Por él lo perdí todo, y todo lo considero basura con tal de ganar a Cristo y ser hallado en él, no con una justicia mía, la de la ley, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe. Todo para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, con la esperanza de llegar a la resurrección de entre los muertos. No es que ya haya conseguido o que ya sea perfecto: yo lo persigo, a ver si lo alcanzo como yo he sido alcanzado por Cristo. Hermanos, yo no pienso haber conseguido el premio. Sólo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, hacia el premio, al cual me llama Dios desde arriba en Cristo Jesús.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

8, 1-11

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo, y todo el pueblo acudía a él, y, sentándose, les enseñaba. Los escribas y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: «Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras; tú, ¿qué dices?». Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo. Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: «El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra». E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos. Y quedó solo Jesús, con la mujer en medio, que seguía allí delante. Jesús se incorporó y le preguntó: «Mujer, ¿dónde están tus acusadores?; ¿ninguno te ha condenado?». Ella contestó: «Ninguno, Señor». Jesús dijo: «Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más».

Tirar la primera pedra

Volen engrunar Jesús posant-lo davant de la Llei i, al mateix temps, davant d'una dona. La Llei és ben clara, aquesta dona sorpresa en un clar adulteri mereix ser apedregada. Però ella, "la misèra, es topa amb la misericòrdia", comentarà sant Agustí.

Els mestres de la Llei i els fariseus diuen la norma: En la Llei de Moisès prescriu lapidar aquestes dones. Però no fan cas que haviem de ser els dos adúlter a ser apedregats, però no diuen res de l'home. Jesús fa veure als acusadors que si la dona ha faltat a la Llei que prohibia l'adulteri, ells tampoc estan en regla amb aquesta Llei, perquè no han arrestat l'home, que també havia de morir. Jesús, no refusant la Llei demana als mestres de la Llei i als fariseus de posar-la en pràctica, però amb la condició que comencin a fixar-se en la seva pròpia vida abans de mirar la dona i, per tant, condemnar-la.

Llavors, són els seus detractors que es condemnen a si mateixos, retirant-se un rere l'altre "començant pels més vells" -precisa l'evangelista- van tocant el dos, reconeixent-se pecadors. Pel que fa a Jesús, ell net de tot pecat, podria haver tirat una pedra; no ho fa per res, no ha vingut a condemnar, sinó a salvar. Demanant a la dona que no pequi més, li ofereix una nova oportunitat. Per a Jesús, ella no és una adúltera, creu que ella és capaç d'una altra cosa. Als ulls de Crist, la persona val més que les males accions comeses.

Oferint la seva gràcia, Jesús ha vingut a alliberar la humanitat de la pena de mort. Aquesta és la salvació. En aquell dia, Jesús agracià també els escribes i els fariseus, posant-los en el camí de conversió, ells que havien obert els ulls només per veure la dona, ara els han obert sobre ells mateixos.

Josep Sastre Portella

La vocació a l'amor (15)

Els cursets prematrimonials són una bona oportunitat per trobar parelles plenes d'il·lusió que preparen el seu gran dia i que viuen amb nervis un pas important en la seva vida. Els cursets donen la oportunitat que les parelles es trobin, s'escoltin i dialoguin entre elles, descobrint que els seus problemes i les seves situacions les parteixen també els altres. Però totes les parelles venen als cursets amb por i amb el peu alt: saben que han de passar per aquell tràmit per poder-se casar per l'Església.

Per què aquesta por? Primer perquè la pressió social els coacciona i els mira malament quan diuen que es volen casar per l'Església. Segon perquè creuen que a aquestes alçades de la vida no els hi podran ensenyar gaire cosa més. Tercer perquè pensen que hi haurà algun tipus de reprimenda o moralina, com si l'única feina de l'Església fos renyar i castigar.

Al final del curset totes les parelles marxen contentes, perquè han pogut descobrir que el seu futur matrimoni no és un caprici, sinó una vocació; han pogut

Pregària d'Advent dels Equips de Mare de Déu. Any 2023 - EMD Menorca

entendre que Jesús forma part fonamental en aquesta nova unió que s'està gestant i que Ell es converteix en garantia que l'amor humà sigui elevat a la dignitat divina; i també entenen que el seu amor s'ha de cuidar sempre, cada dia, tenint en l'Església una escola on aprendre a estimar i compartir.

Posar Jesús en el centre de l'amor matrimonial permet que aquella història humana es converteixi en història de salvació.

Pastoral Vocacional de Menorca

Celebracions Penitencials

- **Santuari Maria Auxiliadora (Ciutadella):** 7 d'abril a les 19 h.
- **Sant Rafel (Ciutadella):** 7 d'abril a les 20.15 h
- **Sant Antoni Abat (Fornells):** 8 d'abril a les 17.30 h.
- **Sant Francesc (Ciutadella):** 8 d'abril a les 20.15 h.
- **El Carme (Maó):** 10 d'abril a les 20 h. Conjuntament totes les parròquies de Maó.
- **Sant Antoni Maria Claret (Ciutadella):** 10 d'abril a les 20.15 h.

- **Sant Martí (Es Mercadal):** 11 d'abril a les 19.30 h.
- **Sant Cristòfol (Es Migjorn Gran):** 11 d'abril a les 20 h.
- **Mare de Déu del Roser (Es Castell):** 11 d'abril a les 20 h.
- **Santa Eulàlia (Alaior):** 12 d'abril a les 18 h.
- **Sant Esteve (Ciutadella):** 14 d'abril a les 20.15 h.
- **Sant Bartomeu (Ferrerries):** 15 d'abril a les 20 h.

Diumenge de Rams 2025 Horari celebracions:

Arxiprestat de Ciutadella:

-La Catedral i Sant Francesc:

A les 11.30 h, benedicció de Rams a Sant Francesc i processó fins a La Catedral. A les 12 h Missa a La Catedral.

-**St. Esteve:** dissabte 19 h i diumenge 11 h i 19 h.

-**St. Rafel:** dissabte 19.30 h i diumenge 10 h.

-**St. Antoni Mª Claret:** dissabte 19.30 h i diumenge 10 h.

-**Sta. Clara:** diumenge 10.30 h.

-**St. Miquel:** diumenge 9.30 h.

-**Mª Auxiliadora:** diumenge 11 h. Eucaristies a les 9 i 19.30 h.

Arxiprestat del Centre:

-**Ferrerries:** A les 9.30 h Missa a St. Bartomeu.

10.45 h benedicció de Rams a Sant Bartomeu i processó fins a Sta. Maria. A les 11.15 h Missa a Sta. Maria.

-**Es Migjorn Gran:** diumenge 10.30 h.

-**Es Mercadal:** diumenge 12.30 h.

-**Fornells:** diumenge 10.30 h.

-**Alaior:** diumenge 10.30 h.

-**El Toro:** diumenge 11 h.

Arxiprestat de Maó:

-**Santa Maria:** A les 12 h.

-**El Carme:** A les 11.30 h.

-**Sant Francesc:** A les 10 h.

-**La Concepció:** A les 10.30 h.

-**Sant Antoni:** A les 10.30 h.

-**Concepcionistes:** A les 9 h.

-**Es Castell:** A les 11 h.

-**Sant Lluís:** A les 11 h.

-**Sant Climent:** A les 12 h.

-**Santuari de Gràcia:** A les 8.30 h.

-**Sant Josep:** Dissabte a les 19 h.

l'entrevista a:

IMMA TRUYOL

Imma Truyol és voluntària de Càritas Menorca. A través de la seva experiència, descobrirem què significa ser voluntari i com aquesta tasca pot arribar a ser transformadora tant per als qui reben l'ajuda com per als qui la brinden.

Quin servei realitzes com a voluntària de Càritas?

-Actualment, col·labor en el grup de Càritas parroquial, on atenem persones i famílies que necessiten suport en diferents àmbits de la seva vida. A més, també faig voluntariat a la botiga de Moda re-Mestral, un projecte social de Càritas que té com a objectiu fomentar l'economia solidària i la reinserció laboral a través de la venda d'articles de segona mà. Aquest espai no només ofereix productes a preus accessibles, sinó que també contribueix a donar una segona vida als objectes i a promoure un consum més responsable.

Pots compartir alguna experiència que t'hagi marcat del teu servei a Càritas?

-No podria destacar un únic moment, perquè cada dia és una experiència diferent i enriquidora. Però una de les situacions que més em commou és veure famílies amb infants que arriben a Càritas buscant un lloc on allotjar-se. És molt trist adonar-se que encara hi ha persones que han de viure en aquesta situació de precarietat, sense tenir un sostre segur on dormir. Aquesta realitat et toca el cor i et fa reflexionar sobre com de necessària és la nostra tasca per intentar oferir-los una mica d'esperança i suport.

Per què convidaries altres persones a fer un voluntariat en aquesta entitat social de l'Església?

-Convidaria a tothom a ser voluntari de Càritas, perquè és una experiència que et transforma. Moltes vegades pensam que som nosaltres qui ajudam els altres, però en realitat rebem molt més del que donam. El voluntariat ens obre els ulls a realitats diferents, ens ensenya a ser més empàtics i ens aporta aprenentatges que van molt més enllà del que podem imaginar. A més, escoltar històries i experiències de persones que han passat per moments difícils ens ajuda a créixer com a individus i a valorar allò que tenim.

Com us inspira la figura de Jesús i el seu Evangelí en el compromís que teniu com a voluntaris?

-Jesús és un referent constant en la nostra tasca com a voluntaris. El seu exemple ens ensenya a estar a prop dels més necessitats, a no girar la cara davant el patiment i a actuar amb compassió i generositat. Ell sempre va acollir aquells que la societat rebutjava: els marginats, els leprosos, els que ningú volia escoltar. En el nostre dia a dia intentam seguir aquest model, oferint no només suport material sinó també una escolta atenta i una mirada plena d'afecte i dignitat cap a cada persona que s'acosta a Càritas.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Solemne subida al paso de Ntro. Padre Jesús de la Sentencia

Parroquia de San Antonio, en Maó: lunes 7 de abril misa a las 19 h y, a continuación, a las 20 h, subida al paso.

Pregó de la Setmana Santa de Maó

Dimecres 9 d'abril, a les 20.30 h, a l'església de Santa Maria. A càrrec del doctor Alberto Gil Iriondo.

Concert de Pasqua de la Capella Davidica

Dissabte 12 d'abril, a les 18.30 h, a la Catedral, Concert de Pasqua la Capella Davidica. Venda d'entrades els dies 8, 9 i 10 d'abril a l'oficina de la Capella (Plaça Francesc Netto, s/n).

Viacrucis del Diumenge de Rams (13 d'abril)

-Parroquia Sant Francesc (Ciutadella): Viacrucis a les 19.30 h. A continuació, processó.

-Parroquia Sant Cristòfol (Es Migjorn Gran): Cant de la Sentència a les 17.30 h i, tot seguit, processó del Viacrucis.

-Parroquia Sant Bartomeu (Ferrerries): Processó del Viacrucis a les 17.30 h, inici a St. Bartomeu i recorregut pels carrers.

-Parroquia Sant Martí (Es Mercadal): Viacrucis a les 19.30 h.

-Parroquia de Sant Lluís: Viacrucis a les 17 h.

-Parroquia Sant Antoni Abat (Fornells): **Dilluns 14 d'abril** Viacrucis a les 20 h, a l'interior de l'Església.

-Parroquia Sant Francesc (Maó): Cant de la Sentència i meditació del Viacrucis a les 18.15 h. A les 19.30 h processó del Viacrucis. Participen totes les confraries de la ciutat. Sortida des de l'església de Sant Francesc.

Notícies nostres

Col·legi Sant Josep, 150 anys caminant i aprenent junts

El Col·legi Sant Josep, de Maó, ha celebrat el 150 aniversari de la seva fundació per les Filles de la Caritat. Per a commemorar aquesta efemèride, el mes de març s'han fet diferents actes com una exposició, la presentació del llibre sobre la història del col·legi, una cursa solidària, una Eucaristia d'acció de gràcies i un dinar de germanor. Els valors de Sant Vicenç de Paül: la humilitat, la caritat i la solidaritat han estat presents des del primer moment i segueixen sent una part fonamental d'aquest projecte educatiu. Al llarg d'aquests 150 anys les Filles de la Caritat han tingut un paper essencial a Maó, educant a nombroses generacions; una comunitat que ara tanca aquesta etapa de presència en la nostra illa. Amb tots els actes realit-

zats, l'escola mira al futur amb esperança, i amb la confiança de seguir creixent i evolucionant, sense oblidar mai el carisma vicencià.

Col·legi Sant Josep

“El signe de la creu. Una meditació cristiana”

El Monestir de Santa Clara va acollir dia 25 de març la presentació del llibre *El signe de la creu. Una meditació cristiana*, de Miquel Àngel Maria, un assaig que combina la història, la teologia, l'antropologia i la literatura per reflexionar sobre el

símbol principal de la identitat cristiana, sempre en risc, per la força del costum i la rutina, de convertir-se en un signe buit.

Josefina Salord, filòloga, historiadora de la cultura i membre de l'IME, va presentar el llibre amb l'autor dient que «és un d'aquells llibres que valen la pena de llegir perquè ens enriqueixen, ens interpel·len i ens transformen». També hi va participar el prevere mallorquí Gabriel Amengual, president de la Fundació Parresia, que promou la col·lecció Tornaveu (editorial Lleonard Muntaner) on s'ha publicat aquest llibre, que «vol irradiar i expandir la veu de la Paraula que ha guiat i guia la vida dels cristians». El llibre també es presentarà dia 10 d'abril a Maó (Museu de Menorca), i dia 14 d'abril a la Biblioteca Municipal de Ferreries.

Bisbat de Menorca

L'esperança, una confiança activa en Déu

Els dies 24, 25, 26 i 27 de març el salesià i doctor en Teologia Bíblica Jordi Latorre va oferir unes xerrades quaresmals a Maó i a Ciutadella. En la primera xerrada va reflexionar sobre el significat bíblic del terme camí, que té un sentit espiritual referit a la vida d'una persona. Va explicar que l'evangelí de Lluc és l'evangelí del camí, de la misericòrdia i de les dones, i que en els seus escrits sempre trobam a Jesús en camí, actuant amb misericòrdia (curant els malalts, perdonant els pecadors, etc.). A la Bíblia apareixen dos grans camins: a l'Antic Testament el camí de l'èxode cap a la terra promesa i al Nou Testament el camí de Jesús,

un camí cap a la creu, que porta a la resurrecció. La peregrinació, com el Jubileu de l'esperança, és un camí de conversió i d'esperança.

En la segona xerrada el salesià va meditar sobre l'esperança, una virtut que suposa una confiança activa i un esforç al canvi. “L'esperança per als cristians és aquesta àncora que ens manté fermes en Déu”. “La nostra força la treim de Déu i del seu amor manifestat en Jesucrist”. Les dues xerrades es poden veure al canal de **Youtube del Bisbat de Menorca**.

Maó - Bisbat de Menorca

Ciutadella - Bisbat de Menorca